Tóváros, 1895. november 25. – Tatabánya, 1957. július 21.

Munkáscsaládban született, apja molnársegéd, majd bányász volt. Iskolái elvégzése után kereskedőtanonc volt a Magyar Általános Kőszénbánya Részvénytársaság tatabányai élelmiszerraktárában. 1915-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. 1919-ben részt vett a Tanácsköztársaság helyi eseményeiben. 1921-ben munkahelye gazdasági nehézségekre hivatkozva elbocsátotta. 1922-ben családjával Franciaországba vándorolt, Annecy városban egy golyóscsapágygyárban kapott munkát. 1924-ben hazatért tatabányára, hogy segítsen egy munkásszövetkezet létrehozásába; ettől fogva a Felsőgalla-Tatabánya Általános Fogyasztási Szövetkezet alkalmazottja, 1929-től ügyvezető igazgatója a vállalkozásnak. Munkája mellett műkedvelő előadásokat rendezett a helybeli munkásotthonban. A második világháború idején állandó csendőrségi megfigyelés alatt állt. 1945. június 24-én a szakszervezetek képviseletében jelölték az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Nem lépett át a Magyar Dolgozók Pártjába, visszavonult a politikai élettől. 1949-bnen, a fogyasztási szövetkezetek államosításakor megszűnt a munkahelye, a Tatabányai Szénbányák Vállalatnál helyezkedett el, az aknaüzemek munkáskonyháit irányította nyugdíjazásáig.